

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

ลักษณะการวิจัยเป็นการศึกษาเชิงวิเคราะห์ (Analytical Study) โดยการเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลย้อนหลัง ซึ่ง เป็นข้อมูลต้นทุนการดำเนินงานของสถานบัน្តโรคผิวหนัง บางเขนในปีงบประมาณ 2534 รวมระยะเวลา 1 ปี (1 ตุลาคม 2533 – 30 กันยายน 2534) ส่วนข้อมูลที่ยังไม่ครบสมบูรณ์หรือยังไม่มีการเก็บรวบรวมไว้จะทำการเก็บข้อมูลโดยการสังเกตและบันทึกลักษณะการปฏิบัติงานในช่วงระยะเวลาหนึ่ง (Cross-sectional study) เพื่อนำมาวิเคราะห์หาเกณฑ์ในการจัดสรรต้นทุน (Allocation criteria) ไปยังหน่วยต้นทุนและกิจกรรม การปฏิบัติงานต่างๆ โดยทำการเก็บรวมข้อมูลตั้งกล่าวในช่วงระหว่างวันที่ 1-31 ตุลาคม 2535 รวมระยะเวลา 1 เดือน

3.2 การออกแบบในการวิจัย

ในการวิเคราะห์ต้นทุนการตรวจค้นหาผู้ป่วยโรคเรื้อน ซึ่งมีกิจกรรมการตรวจค้น 2 รูปแบบ คือ การตรวจค้นที่ดำเนินการภายในสถานบริการหรือการตรวจค้นในเชิงตั้งรับ และการตรวจค้นภายนอกสถานบริการหรือการตรวจค้นในเชิงรุก โดยผู้ปฏิบัติ เป็นบุคลากรกลุ่มเดียวกัน ใน การปฏิบัติงานได้แบ่งประเภทผู้ให้บริการในสถานบัน្តโรคผิวหนังบางเขนออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

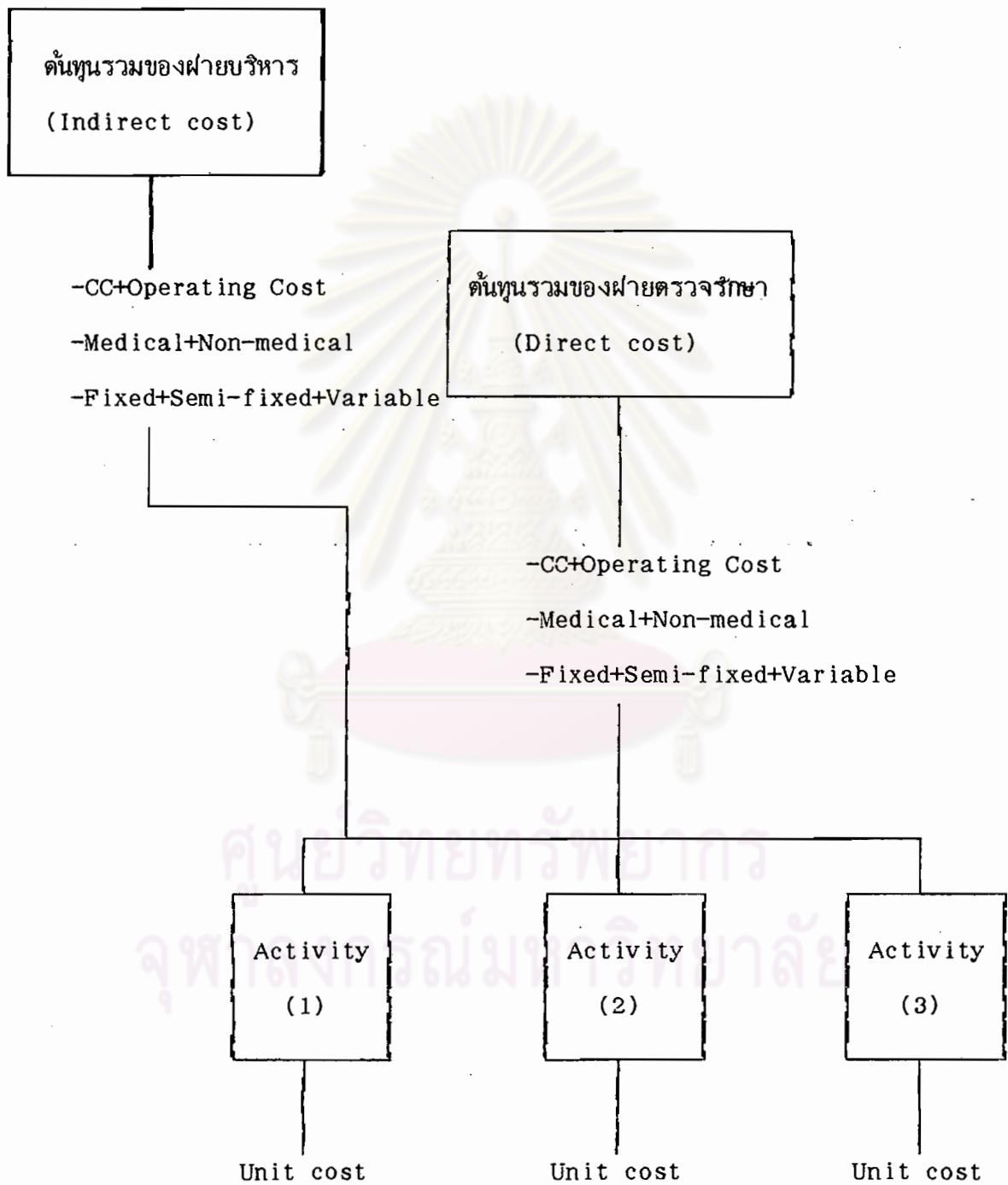
* การตรวจค้นหาผู้ป่วยโรคเรื้อนในคลินิกโรคผิวหนังของสถานบัน្តโรคผิวหนังบางเขน เมื่อเปรียบเทียบกับกิจกรรมการให้บริการของสถานบริการสุภาพอื่นทั่วไปแล้ว อาจถือได้ว่าเป็นบุคลาศาสตร์เชิงรุกในการตรวจค้นหาผู้ป่วยโรคเรื้อนรายใหม่ในกลุ่มเสี่ยงวิธีหนึ่งซึ่งสถานบริการอื่นโดยทั่วไปแล้วไม่ได้ทำกิจกรรมในลักษณะนี้ เพราะต้องอาศัยทักษะความชำนาญของบุคลากรสูง

กลุ่มผู้บัญชาติกรรมการให้บริการผู้ป่วยโดยตรง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ในฝ่ายตรวจสอบและรักษา อีกกลุ่มหนึ่ง เป็นกลุ่มผู้บัญชาติงานสนับสนุนการบัญชาติงานของเจ้าหน้าที่กลุ่มแรกโดยปฏิบัติงานด้านการบริหารงานที่ว่าเบซิ่งฯได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับการให้บริการผู้ป่วย ได้แก่ เจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารงานที่ว่าไป การวิเคราะห์ต้นทุนในการตรวจค้นหาผู้ป่วยหรือผู้ติดเชื้อโรคเรื้อรัง เป็นการวิเคราะห์ต้นทุนในการปฏิบัติงานของฝ่ายตรวจสอบและรักษาซึ่งให้ต้นทุนโดยตรงต่อภาระ และการวิเคราะห์ต้นทุนของฝ่ายบริหารงานที่ว่าเบซิ่งฯให้ต้นทุนโดยอ้อมต่อภาระ ตั้งแต่ต้นทุนรวมจากผลรวมของต้นทุนโดยตรงและต้นทุนโดยอ้อม และสร้างเกณฑ์ในการจัดสรรหรือการกระจายต้นทุนรวมมั่นไปเป็นต้นทุนรายภาระ และต้นทุนต่อหน่วยของการให้บริการในแต่ละภาระตามลักษณะ จากการอบรมแนวคิดตั้งกล่าวสามารถแสดงให้เห็นตั้งแต่แรกมีต่อไปนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาพที่ 3/1 แผนผังแสดงกรอบแนวคิดในการวิจัย

3.3 ประชารถและศ้าอย่าง

ประชารถที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ข้อมูลทางการเงิน ข้อมูลต้นทุน และข้อมูลสถิติบริการของสถานบันปัต โรคผิวหนังบาง奔 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

3.3.1 ข้อมูลทางการเงิน ข้อมูลต้นทุน และสถิติบริการ เช่น หมวดเงินเดือน ค่าจ้าง และสวัสดิการ ค่าวัสดุครุภัณฑ์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีมาตั้งแต่ปีแรกของการเงิน สถิติการใช้ฟลูซูมคปญชค่าใช้จ่ายในปีงบประมาณ 2534 จากฝ่ายบริหารงานทั่วไป และบางส่วน เช่นค่าสาธารณูปโภค หมวดค่าโทรศัพท์ ค่าวัสดุสิ่นเปลือง จากสำนักงานควบคุมโรคติดต่อเขต 1 กรุงเทพมหานคร ข้อมูลสถิติบริการจากฝ่ายตรวจสอบและรักษา ข้อมูลสถิติการใช้ยา รายการ และเวชภัยที่อื่นๆจากห้องปฏิบัติการ (ห้องจ่ายยา)

3.3.2 ข้อมูลการให้บริการและการใช้ทรัพยากรบกวนอย่าง เช่น การตรวจวินิจฉัยทางห้องปฏิบัติการ การให้บริการของห้องผ่าตัดเล็ก และการออกเยี่ยมติดตามผู้ป่วย ซึ่งเป็นข้อมูลปฐมภูมิ ได้จากการสังเกตและบันทึกสัญญาณการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

3.4 วิธีการเก็บข้อมูล

การเก็บข้อมูลแบ่งเป็น 2 สักษณะ ตามประเภทของข้อมูลที่จะทำการเก็บรวม ประกอบด้วย

3.4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) หมายถึงข้อมูลที่ยังไม่ได้มีการเก็บบันทึกหรือรวบรวมไว้เป็นส่วนที่ต้องกำหนดแนวทางในการเก็บรวมเป็นใหม่ ข้อมูลส่วนนี้ได้มาจากการสังเกตและบันทึกรายละเอียดกิจกรรมการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการจัดสรรงหัตพยากรไปยังฝ่ายต่างๆ และไปยังกิจกรรมหลักที่จะวิเคราะห์หาต้นทุนทั้ง 3 กิจกรรม สิ่งที่ต้องสังเกตและบันทึกได้แก่ การใช้ทรัพยากรหมวดวัสดุการแพทย์ ซึ่งจุดที่ใช้มอยู่ 2 จุดคือ งานซันสูตรโรค (มีหน้าที่รับผิดชอบในการปฏิบัติงาน ตรวจวินิจฉัยทางห้องปฏิบัติการทุกชนิดตามแผน

การตรวจรักษากายของแพทย์-ผู้รับผิดชอบได้แก่เจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์) และงานห้องผ่าตัด (มีหน้าที่รับผิดชอบในการผ่าตัดชิ้นเนื้อเพื่อส่งตรวจทางพยาธิวิทยา การผ่าตัดเล็กอื่นๆ การท่าความสะอาดแผล ตัดไหม ฉีดยา รวมทั้งหัตถการอื่นๆ ตามแผนการตรวจรักษากายของแพทย์) วัสดุการแพทย์ที่ใช้ในงานตั้งกล่าวนี้ได้รวมเอาวัสดุการแพทย์ที่ใช้สำหรับกิจกรรมการตรวจนิจฉัยและรักษาผู้ป่วยโรคผิวหนังและผู้ป่วยโรคเรื้อนไว้ด้วยกันโดยไม่ได้แยกชัดเจน การประเมินยุลค่าทรัพยากรหมวดวัสดุการแพทย์ที่ใช้กับผู้ป่วยทั้ง 2 ประเภทนี้ ก็เพื่อที่จะนำไปสู่การจัดสรรงบประมาณการตรวจวินิจฉัยและรักษาผู้ป่วยโรคผิวหนังที่ว่าโดยสัดส่วนเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ป่วยโรคเรื้อน แล้วจึงนำเสนอสัดส่วนที่ค้านวนได้จากการสังเกตและการบันทึกนี้ไปเป็นเกณฑ์ในการจัดสรรงบประมาณการแพทย์ที่ใช้กับผู้ป่วยโรคผิวหนังที่ว่าโดยสัดส่วนเมื่อเปรียบเทียบกับผู้ป่วยโรคเรื้อน ระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่วิทยาศาสตร์การแพทย์ใช้ในการปฏิบัติการตรวจวินิจฉัยทางห้องทดลองแต่ละประเภท อาทิ การตรวจ Skin smear ในผู้ป่วยโรคเรื้อนหรือผู้ที่สงสัยว่าจะมีการติดเชื้อโรคเรื้อน ระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่พยาบาลในห้องผ่าตัดใช้ในการผ่าตัดชิ้นเนื้อผิวหนังผู้ป่วยเพื่อส่งตรวจทางพยาธิวิทยา (Biopsy) ระยะเวลาที่เจ้าหน้าที่ควบคุมโรคใช้ในการจัดการขอรับเยี่ยมติดตามผู้ป่วย และการตรวจค้นหาผู้ป่วยโรคเรื้อน ในกลุ่มผู้ล้มเหลวโรคร่วมบ้านโดยการสำรวจกายผู้ล้มเหลวโรคเหล่านี้ การสังเกตและบันทึกข้อมูลลักษณะการปฏิบัติงานในกิจกรรมหลักนี้ ผู้ศึกษาจะต้องขอรับเยี่ยมติดตามร่วมกับผู้ปฏิบัติงานโดยตรง เพื่อสังเกตและบันทึกข้อมูลลักษณะการปฏิบัติงานตามความเป็นจริง

3.4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) หมายถึง ข้อมูลที่ได้มีการจัดเก็บ บันทึก หรือรวบรวมไว้แล้วโดยหน่วยงานผู้ปฏิบัติหรือหน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องอื่นๆ ลักษณะของข้อมูลจะมีทั้งขยายและละเอียด บางครั้งก็ไม่สามารถนำมาใช้ในการศึกษาโดยตรงได้เนื่องจากส่วนใหญ่มักจะถูกเก็บรวบรวมขึ้นในลักษณะที่เอื้อต่อการตรวจสอบทางการเงิน ซึ่งจะแตกต่างจากข้อมูลที่ต้องการใช้ในการประเมินและวิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ ดังนี้หลังจากได้ข้อมูลมาแล้วจะต้องทบทวนการที่จะปรับหรือตัดค่าให้เป็นยุลค่าที่เป็นตัวเงินก่อน แล้วจึงนำมารองรับในแบบบันทึกที่จัด เครื่องและแยกประเภทไว้แล้ว เพื่อใช้ในการคำนวณหาต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ในรายละเอียดต่อไป ข้อมูลตั้งกล่าวนี้ได้แก่

ก. ต้นทุนค่าลงทุน (Capital cost) เป็นข้อมูลส่วนที่ประسابปั้นๆ ในการติดต่อเป็นตัวเงินมากที่สุด จากการเก็บข้อมูลในการศึกษานี้ข้อมูลส่วนนี้รวมไปได้จากฝ่ายบริหารงานทั่วไป ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลค่าเสื่อมราคาของตึกหรืออาคาร โดยประเมินค่าเสื่อมราคามาตามหลักการคิดค่าเสื่อมราคแบบ Strait-line method ซึ่งถือว่าสถานบริการได้รับประโยชน์จากการใช้อาคารเท่ากันทุกปี ค่าเสื่อมราคากองอาคารจึงได้รับการเฉลี่ยอย่างเท่ากันทุกปีตามจำนวนอายุการใช้งานของอาคาร ส่วนอายุการใช้งานของอาคารและทรัพย์สินอื่นๆ ของสถานบริการนั้น ใช้อายุการใช้งานตามการประเมิน "Estimated Useful Lives of Depreciable Hospital Assets, 1978 Edition" (เนื่องจากยังไม่มีการประเมินอายุการใช้งานของทรัพย์สินในสังกัดนี้ในประเทศไทย) แต่ด้วยเหตุที่อาคารที่ทำการของสถานบำบัดโรคผิวหนังบางเขนเป็นอาคารเก่าที่หมดอายุการใช้งานแล้ว แต่ได้มีการซ่อมแซมและต่อเติมตัวอาคารครั้งใหญ่ในปีงบประมาณ 2531 เฉพาะในส่วนที่เป็นเขตการใช้งานของฝ่ายตรวจสอบและรักษา (ฝ่ายบริหารงานทั่วไปยังอยู่ในอาคารล่วงที่ไม่ได้มีการต่อเติม) จึงถือว่าส่วนที่ได้มีการลงทุนเพื่อการปรับปรุงซ่อมแซมนี้เป็นต้นทุนค่าลงทุนในการบำรุงรักษา (Maintenance cost) เพื่อให้อาคารนี้มีสภาพเหมาะสมแก่การใช้งานและจะต้องนำมาคำนวณหาค่าเสื่อมราคาก่อไป

ข. ต้นทุนค่าวัสดุ (Material cost) ในหมวดนี้แบ่งออกเป็นหมวดย่อย 4 ประเภท ได้แก่

(1) ต้นทุนค่าวัสดุ หมายถึง วัสดุสิ่งของที่มีอายุการใช้งานสั้นหรือมีการลับล้างเปลี่ยน ไม่สามารถนำกลับมาใช้อีกได้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

- วัสดุการแพทย์ หมายถึง วัสดุที่ใช้งานเกี่ยวกับการแพทย์โดยเฉพาะ เช่น น้ำยาเคมีต่างๆ ที่ใช้ในการให้บริการตรวจวินิจฉัยและรักษาผู้ป่วย ผ้ากอส สาลี เซ็ม ไนโตรเจปแอล ฯลฯ ต้นทุนหมวดนี้ประเมินตามราคากันที่สถานบริการได้จัดซื้อ

- วัสดุสำนักงานหรือวัสดุใช้สอยอื่นๆ เช่น วัสดุลับล้างเปลือกทั่วไป เครื่องเขียน วัสดุงานบ้านงานครัว ต้นทุนหมวดนี้ประเมินตามราคากันที่สถานบริการจัดซื้อ

(2) ต้นทุนค่าครุภัณฑ์ หมายถึง ต้นทุนค่าอุปกรณ์หรือเครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ในสถานบริการซึ่งเป็นหมวดต้นทุนที่ใช้งานได้นานหลายครั้ง หรือมีอายุการใช้งานในช่วงระยะเวลาหนึ่งแบ่งออก

เป็น 2 ประเภท ได้แก่

- คุณภัยการแพทย์ เช่น อุปกรณ์หรือเครื่องมือแพทย์ต่างๆ ประเมินตามราคากัน
  - คุณภัยสำนักงาน เช่น โต๊ะ เก้าอี้ เคาน์เตอร์พยาบาล ชุดเก็บของ ชุดเย็น พัดลม
- ประเมินตามราคากันที่จัดซื้อ

(3) เวชภัยที่ ได้แก่ ยาสั่ง ยาสูบ ยาห้ามสูบ รวมทั้ง เครื่องดื่มที่ดื่มเพื่อการเตรียมยา ประเมินตามราคากันที่จัดซื้อ

(4) ค่าสาธารณูปโภค เช่นค่าประปา โทรศัพท์ ไปรษณียการ ค่ากระแสไฟฟ้า รวมทั้ง ค่าใช้สอยอื่นๆ ของหน่วยงาน คิดตามราคาที่จ่ายจริงหรือราคาที่ถูกเรียกเก็บ

ข้อมูลหมวดนี้รวมรวมจากแหล่งรับ-จ่าย ชั่งมือญี่ 2 จุด จุดแรกคือฝ่ายบริหารงานทั่วไป รับผิดชอบการรับ-จ่ายหมวดวัสดุสำนักงาน บางส่วนของวัสดุการแพทย์ และคุณภัย จุดที่สองคือ ห้องยาซึ่งรับผิดชอบการรับ-จ่ายวัสดุการแพทย์ ทั้งนี้งบประมาณที่ได้รับการสนับสนุนทั้งหมดของ สถานบำบัดโรคผู้ป่วยหนังบาง เที่ยมจาก 2 แหล่ง (ตั้งแสดงในภาคผนวก ก.) ศือ จากการประเมิน ประจำปีซึ่งเป็นงบประมาณเพื่อการสนับสนุนงานควบคุมโรค เวือนโดยตรง โดยได้รับการสนับสนุน ในรูปของเวชภัยที่ฝ่ายทางกองโรค เวือน อีกส่วนหนึ่งคือบเงินบำรุงซึ่งได้มารจากค่าบริการตรวจ รักษากับผู้ป่วยโรคผู้ป่วยของสถานบริการเอง แต่ต้องนำส่งสำนักงานควบคุมโรคติดต่อเขต 1 กรุงเทพฯ ในการจัดซื้อ เวชภัยที่หรือคุณภัยต่างๆ ภายใต้เงื่อนไขดังนี้ จะต้องขออนุมัติโดยเสนอ แผนไปยังสำนักงานควบคุมโรคติดต่อเขต 1 เพื่อพิจารณาในการอนุมัติให้มีการจัดซื้อ-จัดจ้างต่อไป และเมงงบประมาณสนับสนุนในการใช้บริการแก่ผู้ป่วยที่มีรายได้น้อยอีกปีละประมาณ 100,000 บาท

สำหรับการประเมินภูมิค่าวัสดุซึ่งถือว่า เป็นวัสดุที่ใช้แล้วมีการลิ้นเบล็อก ไม่สามารถนำ กลับมาใช้ได้อีก ประเมินภูมิค่าจากราคาที่จัดซื้อโดยตรงตามราคากลาง (Market Price) ที่จัดซื้อในปีนี้ แต่การเสนอขออนุมัติจัดซื้อ โดยเฉพาะหมวด เวชภัยที่ทั่วไปที่มีเช เวชภัยที่ใช้กับผู้ป่วย โรค เวือนจะขึ้นอยู่กับแผนการจัดซื้อซึ่งมีการวางแผนและดำเนินการขออนุมัติจัดซื้อไว้ล่วงหน้า ส่วน ให้ยังไม่ใช่ปริมาณที่มีการใช้จริงในแต่ละปีงบประมาณ ตั้งนี้เพื่อความถูกต้องตรงตามความเป็น จริงยังขึ้นการคำนวณหาปริมาณการใช้จริงต้องหักภูมิค่าของ เวชภัยที่ล้วนที่ซื้อแล้วยังไม่ได้ใช้หรือ

ส่วนที่อยู่ในคลัง (Stock) ออกเสียก่อน สูตรที่ใช้ในการคำนวณได้แก่

$$\text{มูลค่าเวชภัณฑ์ที่ใช้ในปี} = (\text{ปริมาณที่ซื้อในปี} + \text{ปริมาณคงคลังของปีก่อน} - \text{ปริมาณที่คงเหลือ เมื่อสิ้นปี}) \times \text{ราคาร์ชอว์/หน่วย}$$

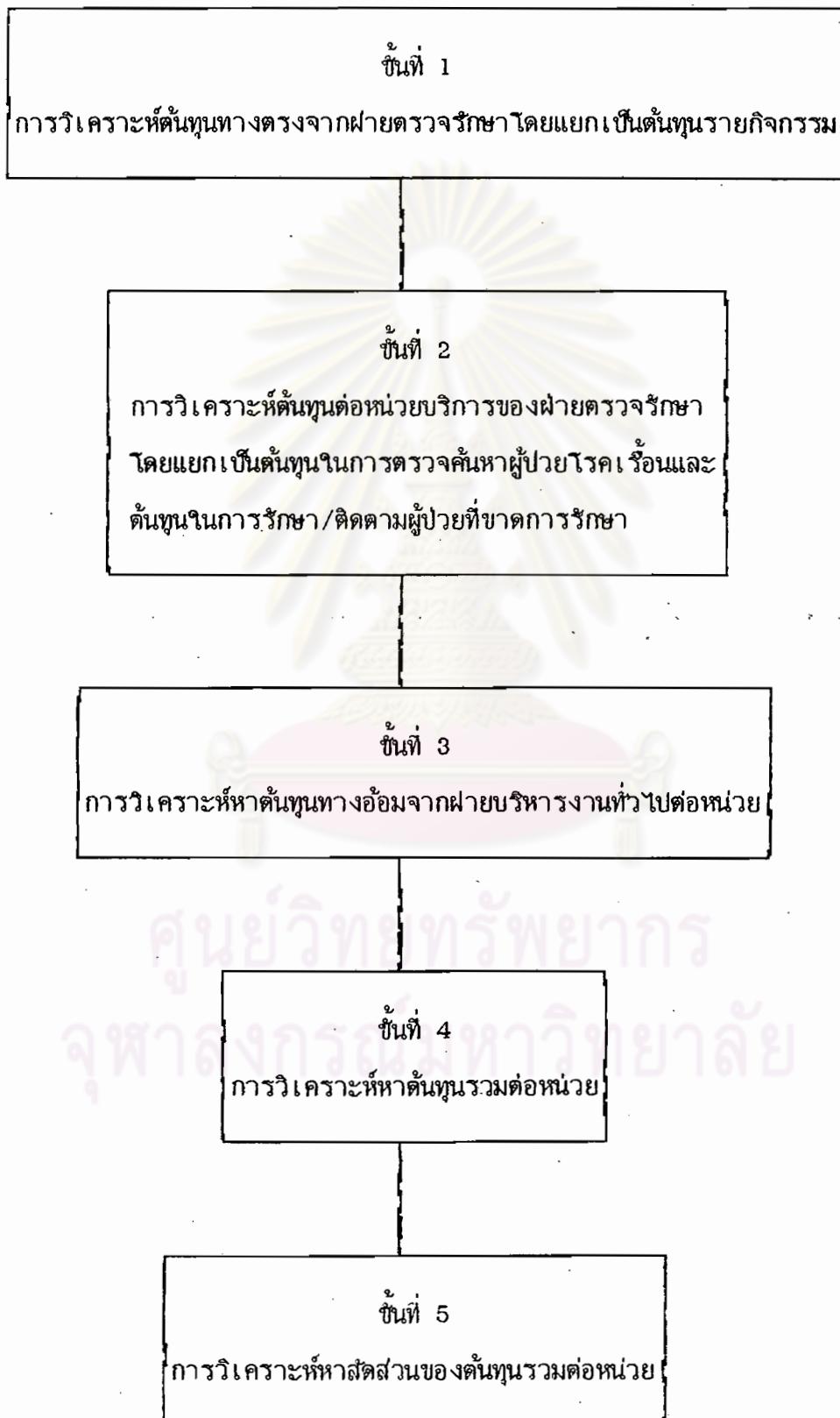
สาหรับผู้ป่วยโรคเรื้อรังซึ่งจะได้รับการรักษาพยาบาลหรือโดยไม่คิดค่าบริการใดๆ ไม่ว่าจะเป็นค่ายา รักษาระยะยาวหรือค่ายาสาหรับโรคอันที่ต้องใช้การรักษาไปในระยะ เดียว ก็ไม่ได้หมายความว่าจะไม่มีต้นทุนส่วนนี้ เพราะการผลิตบริการทุกอย่างล้วนจำเป็นต้องอาศัยทรัพยากรในการผลิตทั้งสิ้น การคิดต้นทุนค่าเวชภัณฑ์สาหรับผู้ป่วยโรคเรื้อรังก็ค่าเนินการโดยวิธีเดียว กับที่ได้กล่าวแล้วข้างต้น ส่วนต้นทุนมูลค่า วัสดุและครุภัณฑ์สำนักงานหรือต้นทุนประจำเดือนฯซึ่งได้รับการสนับสนุนจากสำนักงานควบคุมโรคติดต่อเขต 1 นั้น การคำนวณหาต้นทุนหมวดนี้ต้องอาศัยต้นทุนราคาร์ชอว์จากสำนักงานควบคุมโรคติดต่อเขต 1 โดยการขออนุมัติทำการเก็บรวมข้อมูลตามแบบเป็นทึก ซึ่งจัดเตรียมไว้แล้ว ข้อมูลส่วนนี้ประกอบด้วยต้นทุนค่าสาธารณูปโภค (เฉพาะค่าโทรศัพท์) ข้อมูลต้นทุนวัสดุและครุภัณฑ์บางรายการที่ยังไม่ทราบราคาร์ชอว์

ค. ต้นทุนค่าแรง (Labour cost) หมายถึง ต้นทุนหมวดเงินเดือน ค่าตอบแทน ค่าชดเชย เงินช่วยเหลือ รวมทั้งค่าสวัสดิการต่างๆ ของเจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน ที่ได้รับพนักงานประจำปี พ.ศ. 2534 ข้อมูลหมวดนี้ได้จากการเจ้าหน้าที่ ฝ่ายบริหารงานทั่วไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.5.1 ที่นําตอนการวิเคราะห์ต้นทุน การวิเคราะห์ต้นทุนเป็นตอนในการวิเคราะห์ ตั้งต่อไปนี้

ภาคที่ 3/2 แผนผังแสดงขั้นตอนในการวิเคราะห์ต้นทุน

ข้อที่ 1 การวิเคราะห์ต้นทุนทางตรงจากฝ่ายตรวจสอบรักษาก่อนแยกเป็นต้นทุนรายกิจกรรม มีขั้นตอน ดังต่อไปนี้

(1) แบ่งหน่วยต้นทุนออกเป็นหน่วยงานที่ให้ต้นทุนโดยตรง คือฝ่ายตรวจสอบรักษาก่อนท่องานที่ให้ต้นทุนโดยอ้อม คือฝ่ายบริหารงานทั่วไป

(2) หากต้นทุนรวมของแต่ละหน่วยงานในข้อ (1) ซึ่งหน่วยงานที่ให้ต้นทุนโดยตรง คือ ฝ่ายตรวจสอบรักษาก่อน หาต้นทุนรวมได้จากผลรวมของต้นทุนค่าแรง ค่าวัสดุและค่าเสื่อมราคาของอาคาร เฉพาะส่วนของฝ่ายตรวจสอบรักษาก่อน ส่วนหน่วยงานที่ให้ต้นทุนโดยอ้อม คือฝ่ายบริหารงานทั่วไป เป็นหน่วยต้นทุนรวมได้จากผลรวมของ ต้นทุนค่าแรง ค่าวัสดุ และค่าเสื่อมราคาของอาคารเฉพาะส่วนที่เป็นของฝ่ายบริหารงานทั่วไป

(3) ต้นทุนที่ได้จากการข้อ(2) นำมายแยกเป็น ต้นทุนที่เกี่ยวกับการแพทย์ (Medical cost) และต้นทุนที่ไม่เกี่ยวกับการแพทย์ (Non-medical cost)

(4) จากข้อมูลที่ได้ในข้อ(2) เช่นกันนำมาแยกเป็นต้นทุนที่เป็นหมวดต้นทุนคงที่ (Fixed Cost) หมวดต้นทุนกึ่งคงที่ (Semi-fixed Cost) และหมวดต้นทุนเปลี่ยนแปลง (Variable Cost)

(5) หากแยกที่ในการจัดสรรwtต้นทุนเหล่านี้ไปยังกิจกรรม 3 กิจกรรมคือคลินิคโรคผิวหนัง คลินิคโรคเรือน และการออกเยี่ยมติดตามผู้ป่วย เกณฑ์ในการจัดสรรwtข้อมูลนี้ได้แก่

- ต้นทุนค่าลงทุน ใช้จานวนครั้ง-ผู้ป่วย (Patient-visits) แต่ละกิจกรรมเป็นเกณฑ์ การจัดสรรwtต้นทุน

- ต้นทุนค่าแรง ใช้สัดส่วนเวลาในการปฏิบัติงานแต่ละกิจกรรมของเจ้าหน้าที่เป็นเกณฑ์ในการจัดสรรwtต้นทุน

- ต้นทุนค่าวัสดุและครุภัณฑ์ แบ่งออกเป็น วัสดุและครุภัณฑ์ที่เกี่ยวกับการแพทย์ใช้สัดส่วน ภูมิค่าวัสดุและครุภัณฑ์การแพทย์ที่ใช้จริงในแต่ละกิจกรรม เป็นเกณฑ์การจัดสรรwt ส่วนวัสดุและครุภัณฑ์ สำนักงานหรือวัสดุใช้สอยทั่วไปที่ไม่เกี่ยวกับการแพทย์ ใช้จำนวนครั้ง-ผู้ป่วย เป็นเกณฑ์การจัดสรรwt

- ต้นทุนค่ายาและเวชภัณฑ์ไม่ใช้ยา ใช้สัดส่วนมูลค่ายาและเวชภัณฑ์ใช้กับผู้ป่วยแต่ละประเภท เป็นเกณฑ์การจัดสรรงบต้นทุน

ข้อที่ 2 การวิเคราะห์หาต้นทุนต่อหน่วยบริการ (Unit Cost) ของฝ่ายตรวจรักษาโดยแยกเป็นต้นทุนในการตรวจคันหนาผู้ป่วยโรคเรื้อรังและต้นทุนในการรักษา/ติดตามผู้ป่วยที่ขาดการรักษา มีขั้นตอนดังนี้

(1) นำข้อมูลที่คำนวณได้ในข้อที่ 1 มาจัดแบ่งออกเป็น ต้นทุนสำหรับการตรวจคันหนาผู้ป่วย (Case Finding) และต้นทุนสำหรับการดูแลรักษา (Case Holding) เกณฑ์การแบ่งใช้จำนวนครั้ง และจำนวนรายผู้ป่วยในแต่ละกิจกรรมเป็นเกณฑ์การแบ่ง โดยให้ผู้ป่วยรายเก่าเป็น Holding และรายใหม่เป็น Finding สำหรับแต่ละกิจกรรม

(2) จากข้อ (1) คำนวณมูลค่าต้นทุนต่อหน่วย โดยนำมูลค่าต้นทุนนี้มาหารด้วยจำนวนครั้ง และจำนวนรายผู้ป่วยเก่าและใหม่ของแต่ละกิจกรรม สำหรับหมวดต้นทุนค่าใช้สอยการแพทย์ ยา และเวชภัณฑ์นั้น ในกรณีคำนวณมูลค่าที่ใช้ในการตรวจคันหนาผู้ป่วยโรคเรื้อรังต่อรายที่พบจะนำไปคำนวณค่าต้นทุนหมวดนี้ที่ใช้ไปในการตรวจ Skin smear การทำ Biopsy และมูลค่ายาที่เป็น Prompt treatment เท่านั้นในทุกกิจกรรมที่มีการตรวจคันหนาผู้ป่วย ยกเว้นการออกเยี่ยมติดตาม เพราะกิจกรรมนี้ไม่ได้มีการให้การบ่มเพ็ญรักษาใดๆ ผู้สัมผัสรายที่มีอาการที่ควรพบและลงสัญญาจะมีการติดเชื้อโรคเรื้อรังจากการสำรวจร่างกายจะได้รับการนัดหมายให้ไปรับการตรวจวินิจฉัยโดยละเอียดอีกครั้งในคลินิกโรคเรื้อรัง

(3) ต้นทุนการตรวจคันหนาผู้ป่วยในกิจกรรมการเยี่ยมติดตาม เป็นต้นทุนส่วนที่เพิ่มขึ้น (Marginal Cost) จากการเยี่ยมติดตามผู้ป่วยที่ขาดการรักษา วิธีการคำนวณก็นามาก็ติดเฉพาะส่วนที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น เพราะวัดถุประสงค์หลักของการเยี่ยม คือติดตามผู้ป่วยที่ขาดการรักษา ส่วนการตรวจคันหนาผู้ป่วยโรคเรื้อรังจากกลุ่มผู้สัมผัสรายในครอบครัวถือเป็นวัตถุประสงค์รอง

ขั้นที่ 3 การวิเคราะห์หาต้นทุนทางอ้อมจากฝ่ายบริหารงานทั่วไปต่อหน่วย

(1) แยกต้นทุนจากฝ่ายบริหาร ที่เป็นต้นทุนโดยตรงของกิจกรรมการเบี่ยมติดตามผู้ป่วยนั่นคือ ต้นทุนค่าแรงของพนักงานขับรถ และค่าน้ำมันเชื้อเพลิงที่ใช้ในการเบี่ยมติดตาม ออกจากต้นทุนรวมของฝ่ายบริหาร แล้วนำต้นทุนส่วนที่เหลือมาหาค่าเฉลี่ยต่อครั้ง-ผู้ป่วย ในแต่ละกิจกรรมก็จะได้เป็นต้นทุนโดยอ้อมจากฝ่ายบริหารที่จัดสรราไปยังกิจกรรมแต่ละอย่าง

(2) คำนวณต้นทุนรวมที่ฝ่ายบริหารจัดสรรไปยังกิจกรรม โดยในส่วนของกิจกรรมการเบี่ยมติดตามนี้ นอกจากจะมีต้นทุนโดยอ้อมของฝ่ายบริหารแล้ว จะต้องรวมต้นทุนโดยตรงจากฝ่ายบริหาร คือค่าแรงพนักงานขับรถและค่าน้ำมันเชื้อเพลิงไปด้วย แล้วจึงหาต้นทุนเฉลี่ยต่อครั้งของ การให้บริการอีกครั้งหนึ่งจึงจะครอบคลุม

ขั้นที่ 4 การวิเคราะห์หาต้นทุนรวมต่อหน่วย (Total Unit Cost) โดยนำต้นทุนต่อหน่วยของฝ่ายตรวจสอบ (ต้นทุนโดยตรงของกิจกรรม) ในขั้นที่ 2 ของภาระน้ำหนัก มารวมกับต้นทุนต่อหน่วยของฝ่ายบริหารงานทั่วไป (ต้นทุนโดยอ้อมของกิจกรรม) ที่คำนวณได้ในขั้นที่ 3 ให้ตรงตามหมวดก็จะได้เป็นต้นทุนรวม ซึ่งเป็นต้นทุนต่อหน่วยของการให้บริการตรวจสอบคืนหายผู้ป่วยโรคเรื้อรังและการบำบัดรักษาระบบทั่วไปของสถานบันทึกโรคผู้ป่วยทางเนินปิงประจำมาตุ 2534

ขั้นที่ 5 วิเคราะห์หาสัดส่วนของต้นทุนในขั้นที่ 4 โดยนำข้อมูลต้นทุนในขั้นที่ 4 มาคำนวณหาค่าร้อยละในแต่ละประเภทของต้นทุน

3.5.2 การวิเคราะห์ผลการค่าเนินงาน (Performance Analysis)

เกณฑ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ผลการค่าเนินงาน ในการตรวจสอบผู้ป่วยโรคเรื้อรังนี้

เกณฑ์การวิเคราะห์ผลการค่าเนินงาน	ชนิดของเกณฑ์	แหล่งข้อมูล
<hr/>		
1) คลินิกโรคผิวหนัง		
ก. การตรวจค้นหาผู้ป่วยโรคเรื้อน (Case Detection)		
= <u>จำนวนผู้ป่วยใหม่ที่ค้นพบโดยคลินิกโรคผิวหนัง X 100</u>	Relative	ทุติยภูมิ
จำนวนผู้ป่วยใหม่ทั้งหมดที่ตรวจพบโดยสถานบริการ	Contribution	
<hr/>		
ข. ความพิการในผู้ป่วยใหม่ (Disability in new case)		
= <u>จำนวนผู้ป่วยใหม่พิการที่พบโดยคลินิกโรคผิวหนัง X 100</u>	Relative	ทุติยภูมิ
จำนวนผู้ป่วยใหม่พิการทั้งหมดที่ตรวจพบโดยสถานบริการ	Contribution	
และ		
<u>จำนวนผู้ป่วยใหม่พิการที่พบโดยคลินิกโรคผิวหนัง</u>	เปรียบเทียบกับ	
จำนวนผู้ป่วยใหม่ทั้งหมดที่พบโดยคลินิกโรคผิวหนัง		
<u>จำนวนผู้ป่วยใหม่พิการทั้งหมดของประเทศไทย</u>	Relative	ทุติยภูมิ
จำนวนผู้ป่วยใหม่ทั้งหมดของประเทศไทย	Contribution	
<hr/>		
ค. ต้นทุนในการตรวจค้นพบผู้ป่วยต่อราย (Cost/Case detected)		
= <u>ต้นทุนรวมของการตรวจค้นในคลินิกโรคผิวหนัง</u>	Cost/Unit	Analysis
จำนวนผู้ป่วยใหม่ที่ถูกค้นพบโดยคลินิกโรคผิวหนัง		of Cost
2) คลินิกโรคเรื้อน		

(ต่อ)

เกณฑ์การวิเคราะห์ผลการค่าเนินงาน

ชนิดของเกณฑ์ แหล่งข้อมูล

ก. การตรวจค้นหาผู้ป่วยโรคเรื้อน (Case Detection)

$$=\frac{\text{จำนวนผู้ป่วยใหม่ที่ค้นพบโดยคลินิกโรคเรื้อน} \times 100}{\text{จำนวนผู้ป่วยใหม่ทั้งหมดที่ตรวจพบโดยสถานบริการ}} \quad \begin{matrix} \text{Relative} \\ \text{Contribution} \end{matrix} \quad \begin{matrix} \text{ทุติยภูมิ} \\ \text{Contribution} \end{matrix}$$

ข. ความพิการในผู้ป่วยใหม่ (Disability in new case)

$$=\frac{\text{จำนวนผู้ป่วยใหม่พิการที่พบโดยคลินิกโรคเรื้อน} \times 100}{\text{จำนวนผู้ป่วยใหม่ทั้งหมดที่ตรวจพบโดยสถานบริการ}} \quad \begin{matrix} \text{Relative} \\ \text{Contribution} \end{matrix} \quad \begin{matrix} \text{ทุติยภูมิ} \\ \text{Contribution} \end{matrix}$$

และ

$$\frac{\text{จำนวนผู้ป่วยใหม่พิการที่พบโดยคลินิกโรคเรื้อน}}{\text{จำนวนผู้ป่วยใหม่ทั้งหมดที่พบโดยคลินิกโรคเรื้อน}} \quad \begin{matrix} \text{Relative} \\ \text{Contribution} \end{matrix} \quad \begin{matrix} \text{ทุติยภูมิ} \\ \text{Contribution} \end{matrix}$$

$$\frac{\text{จำนวนผู้ป่วยใหม่ทั้งหมดของประเทศไทย}}{\text{จำนวนผู้ป่วยใหม่ทั้งหมดของประเทศไทย}} \quad \begin{matrix} \text{Relative} \\ \text{Contribution} \end{matrix} \quad \begin{matrix} \text{ทุติยภูมิ} \\ \text{Contribution} \end{matrix}$$

ค. ต้นทุนในการตรวจค้นพบผู้ป่วยต่อราย (Cost/Case detected)

$$=\frac{\text{ต้นทุนรวมของการตรวจค้นพบผู้ป่วยต่อราย}}{\text{จำนวนผู้ป่วยใหม่ที่ถูกค้นพบโดยคลินิกโรคเรื้อน}} \quad \begin{matrix} \text{Cost/Unit Analysis} \\ \text{of Cost} \end{matrix}$$

3) การเบี่ยงตัดตามผู้ป่วย

ก. การตรวจค้นหาผู้ป่วยโรคเรื้อน (Case Detection)

$$=\frac{\text{จำนวนผู้ป่วยใหม่ที่ค้นพบโดยการเบี่ยงตัดตาม} \times 100}{\text{จำนวนผู้ป่วยใหม่ทั้งหมดที่ตรวจพบโดยสถานบริการ}} \quad \begin{matrix} \text{Relative} \\ \text{Contribution} \end{matrix} \quad \begin{matrix} \text{ทุติยภูมิ} \\ \text{Contribution} \end{matrix}$$

(ต่อ)

เกณฑ์การวิเคราะห์ผลการค่าเนินงาน

ชนิดของ เกณฑ์ แหล่งข้อมูล

ข. ความพิการในผู้ป่วยใหม่ (Disability in new case)

= จำนวนผู้ป่วยใหม่พิการที่พบโดยการเยี่ยมติดตาม x 100   Relative   ทุติยภูมิ

จำนวนผู้ป่วยใหม่พิการทั้งหมดที่ตรวจพบโดยสถานบริการ   Contribution

และ

จำนวนผู้ป่วยใหม่พิการที่พบโดยการเยี่ยมติดตาม   เปรียบเทียบกับ

จำนวนผู้ป่วยใหม่ทั้งหมดที่พบโดยการเยี่ยมติดตาม

จำนวนผู้ป่วยใหม่พิการทั้งหมดของประเทศไทย   Relative   ทุติยภูมิ

จำนวนผู้ป่วยใหม่ทั้งหมดของประเทศไทย   Contribution

ค. ต้นทุนในการตรวจค้นพบผู้ป่วยต่อราย (Cost/Case detected)

= ต้นทุนรวมของการตรวจค้นโดยการเยี่ยมติดตาม   Cost/Unit   Analysis

จำนวนผู้ป่วยใหม่ที่ถูกค้นพบโดยการเยี่ยมติดตาม   of Cost

คุณยุทธยาทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย